

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА
ЛИЧНОТО ИМЕ

Се прогласува Законот за личното име,
што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 9 февруари
1995 година.

Број 09-614/1
9 февруари 1995 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с. р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Стојан Андов, с. р.

З А К О Н
ЗА ЛИЧНОТО ИМЕ

Член 1

Личното име е лично право на граѓанинот.
Граѓанинот се служи со личното име, што му е запишано во матичната книга на родените.

Член 2

Личното име се состои од име и презиме, а самото име или презиме може да содржи повеќе зборови.
Со личното име не смее да се навредува јавниот морал.

Член 3

Личното име на детето го определуваат родителите спогодбено.
Презимето на детето се определува според презимето на еден или двата родитела, освен ако родителите не определат детето да носи некое друго презиме.

Ако родителот не е жив или не е во можност да ги врши родителските права или е непознат, личното име на детето го определува другиот родител.

Ако родителите не се живи или не се во можност да ги вршат родителските права, личното име на детето го определува надлежниот орган за старателство, односно старателот со согласност од надлежниот орган за старателство, според презимето на еден или двата родители.

Во случаите кога родителите не се спогодат во определувањето на личното име на детето или се непознати, личното име на детето го определува надлежниот орган за старателство, односно старателот со согласност од надлежниот орган за старателство.

Член 4

Личното име на посвоено дете го определуваат посвоителите.

Ако посвоеното дете има лично име, посвоителите можат при посвојувањето да го определат своето или друго презиме освен ако со актот за посвојување не е определено посвоеникот да го задржи своето презиме или на своето презиме да го додаде презимето на посвоителите.

Член 5

Граѓанинот има право да го промени личното име, односно само името или презимето.

На малолетно лице ќе му се промени личното име, односно само името или презимето на барање од родителите или посвоителите, односно на старателот со согласност од надлежниот орган за старателство.

Ако се бара промена на личното име за дете кое наполнило 10 години живот, потребна е и негова согласност.

Член 6

Нема да му се одобри промена на личното име, односно само на името и презимето на лице против кое се води кривична постапка за кривично дело кое се гони по службена должност или на лице кое е осудено за такво кривично дело, додека казната не е извршена или додека траат правните последици на осудата, како и на лице за кое ќе се утврди дека барањето го поднело заради одбегнување на со закон утврдени обврски.

Член 7

Барањето за промена на личното име се поднесува до Министерството за внатрешни работи.

Конечното решение за промена на личното име се доставува на органи и организации кои со закон се должни да водат евиденција со податоци за личното име на граѓанинот.

Член 8

Со парична казна од една петина до една половина од плата ќе се казни за прекршок лице кое не се служи со личното име што му е запишано во матичната книга на родените (членот 1 став 2 на овој закон).

Член 9

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за личното име („Службен весник на СРМ“ број 30/72, 41/85, 51/88 и 19/90).

Член 10

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.